

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 25. januar 2019

Sag BS-35023/2018-VLR
(5. afdeling)

Part A

(advokat Trine Høgedal)

mod

Part 1 ApS

(advokat Henrik Ejlersen)

Retten i Viborg har den 31. august 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-3391/2017-VIB).

Landsdommerne Henrik Estrup, Henrik Twilhøj og Kresten Trolle (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Sagen har været behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager). Ankesagen har været behandlet skriftligt.

Påstande

Appellanten, Part A, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, Part 1 ApS, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Den 23. marts 2017 fremsendte fogedretten et betalingspåkrav fra Part 1 ApS af 3. marts 2017 til Virksomhed 1 ApS vedrørende

manglende betaling af fakturanr. 19959 af 22. december 2015. Det fremgår blandt andet, at der er sendt to rykkerskrivelser.

Den 7. april 2017 fremsendte [Virksomhed 1 ApS] en indsigelsesblanket vedrørende betalingspåkravet af 3. marts 2017 til Fogedretten i Viborg.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

[Part A] har yderligere anført, at hun ubestridt ikke har bestilt en kedel eller arbejde hos [Part 1 ApS]. Hun hæfter ikke for betalingen til [Part 1 ApS], idet hverken det forhold, at hun er ejer af ejendommen, eller det forhold, at hun er ægtefælle til [A's Ægf.], kan begrunde, at hun hæfter for kravet. Det har ikke på noget tidspunkt stået klart for hende, og det burde helle ikke have stået klart for hende, at [Part 1 ApS] regnede med, at arbejdet blev udført efter bestilling fra hende, eller at [Part 1 ApS] forudsatte, at hun skulle betale, og hun reklamerede straks, efter hun modtog fakturaen i august 2017. [Part 1 ApS] har først tilkendegivet en særlig forudsætning om hendes hæftelse, da "[Virksomhed 1 ApS] ikke havde det så godt økonomisk", og da [Part 1 ApS] fremsendte fakturaen til hende, hvilket først skete 1 år og 9 måneder efter, kedlen blev leveret. Fakturaen blev først udstedt til [Part A], efter [Part 1 ApS] havde hævet den anlagte retssag mod [Virksomhed 1 ApS], "fordi [Virksomhed 1 ApS] ikke havde det så godt økonomisk, og fordi det faktisk var en privat ting, som de havde installeret på ejendommen." Byrettens begrundelse synes at støtte sig på et fuldmagts- eller legitimationssynspunkt, men dette er ikke gjort gældende af [Part 1 ApS]. Det bestrides, som anført i byrettens begrundelse, at [Part 1 ApS] regnede med, at arbejdet blev udført efter bestilling fra ejendommens ejer. Hvis det var tilfældet, ville man ikke først fremsende en faktura til [Virksomhed 1 ApS]. Indtil [Part A] modtog en faktura fra [Part 1 ApS], kunne hun med rette antage, at [Part 1 ApS] gik ud fra, at arbejdet var bestilt af og skulle betales af [Virksomhed 1 ApS]. [Part 1 ApS] var således ikke i nogen vildfarelse om, hvem der havde bestilt, og hvem der skulle betale, idet de gik ud fra, at arbejdet var bestilt af selskabet. [Part A] reklamerede en måned efter modtagelsen af fakturaen, og hun har dermed gjort, hvad hun kunne for at bringe [Part 1 ApS] ud af en eventuel vildfarelse.

Part A's
Ægtefælle (Tidl.
vidne 3 (A's
Ægf.))

Den leverede Alcon 3A-B kedel, som [Part 1 ApS] har faktureret for, er aldrig blevet bestilt af [Part A] eller hendes ægtefælle, og [Part A] kan derfor ikke opkræves betaling herfor.

Part 1 ApS har heroverfor fastholdt, at Part A hæfter for betalingen, og at Part 1 ApS har haft en berettiget forventning herom.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges efter sagens oplysninger, herunder den skete fakturering, de efterfølgende rykkere og det senere betalingspåkrav, til grund, at aftalen om købet af kedlen blev indgået med Part A's ægtefælle, A's Ægf., på vegne af Virksomhed 1 ApS, og at Part 1 ApS var klar over, at det var selskabet og ikke A's Ægf. personligt, man havde indgået aftalen med.

Det er herefter udgangspunktet, at det alene er Virksomhed 1 ApS, der hæfter for kravet, og det kræver særlige holdepunkter for at fastslå, at Part A også hæfter for kravet.

Sådanne særlige holdepunkter foreligger ikke. Den omstændighed, at Part A er ejer af ejendommen og tillige var ejer af anparterne og direktør i Virksomhed 1 ApS, og at hun er gift med A's Ægf., der indgik aftalen, kan således i en situation som den foreliggende, hvor aftalen blev indgået på vegne af et selskab, ikke bevirke, at kravet kan rettes mod hende.

Herefter, og da det, der i øvrigt er gjort gældende, ikke kan føre til et andet resultat, tager landsretten Part A's påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal Part 1 ApS i sagsomkostninger for begge retter betale 3.250 kr. til Part A, 2.500 kr. af beløbet vedrører udgifter til advokatbistand inkl. moms, og 750 kr. er til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til, at sagen er behandlet skriftligt, og at Part A i forbindelse med sagens behandling i byretten under hovedforhandlingen ikke var repræsenteret af advokat, hvorfor det tilkendte omkostningsbeløb vedrørende udgifter til advokatbistand alene angår sagens behandling for landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Part A frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal Part 1 ApS inden 14 dage betale 3.250 kr. til Part A. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.